करमकाखः + कप् + चत इतम् ।) उद्रकाखी-रुक्तः । इति राजनिर्घेगटः ॥

करभप्रिया, स्त्री, (बरभस्य करिशावकस्य उद्गय वा विथा।) सुद्रदुरासभा। इति राजनिवयुः॥

करमवल्लभः, पं, (करभस्य इक्तिशावस्य वस्तमः प्रियः।) कपित्यक्तः। पीनुरुक्तः। इति राज-विर्धेष्टः॥

करभादनी, स्त्री, (करभेन उड्डेन खदातेऽसी। खद्+ कर्माख स्पृट्। ततो + डीप्।) सुददुरालभा। इति राजनिर्धेग्टः॥

करमी, [न्] पं, (कर इव माति करमः मुख्यः स ख्यान्ति । करम + इनिः। यदा करमः इत्ता-वयवविश्रेषः सोऽस्य मुख्यावक्केरे कन्तीति इनिः।) इत्ती । इति राजनिषेग्यः ॥

करभी, स्त्री, (करम + छीष्।) उद्गी। तत्पर्यायः। बाभी २। इति जटाधरः॥

भरभीरः, पं, (करिमयं इस्तिनं ईरयित प्रेरयित स्वमुखम्। करिम + ईर्+ आग्।) सिंइः। इति शब्दरलावजी।

करभूषणं, की, (करयोभूषणम्।) कञ्चलम्। इत्य-सरः।२।६।९०८॥ इत्तासरणमात्रवः॥

करमट्टः, एं, (कर करियुख्यमिष खड़ित तुच्ही-करोति। चस्य सरककाग्डलात् तथात्त्वम्। खट्ट चनादरे + खसुम् प्रत्ययः।) गुवाकर जः। इति जिकाग्डशेयः॥ (गुवाकश्रन्दे ऽस्य गुगा द्रस्याः॥)

करमरी, [न्] पुं, (किरित चिपति चच दख्यान् इति करः कारामारः। छु + चिधकरसे चप्। तिस्तिन् करे मरः मरसं म्हस्युदत् यातना यस्य बाडककात् इनिः। तच स्थिते वा।) तन्दी। इति जिकाखशेषः। कयेदी इति भाषा॥

करमई, एं, (करं स्ट्रातीत । करमस्प्रदलात् । स्वचारे + कर्मण्यम् । करेग स्वाते इति कर्मीण चप् वा ।) करमईकरचः । इति प्रस्टब्रावली ॥ (यथा भावप्रकाग्रे, — बस्य गुमा उक्ताः । ''कष्ठदीर्षपत्ताभ्यान्तु करमईदयं मतम् । करमईदयं लाममस्त्रं गुरुष्याष्ट्रम् ॥ उष्यां विकारं प्रोक्तं पित्तरक्षकप्रदम् । तत्यक्तं मधुरं वर्षं कष्ठपित्तसमीरिजत् ॥ करमईः सुवेशः स्थात् इत्यापानपत्तत्वा । तस्याद्वप्रकारान्त् सा चेया करमईक्ता ॥)

करमहँकः, पं, (कर + स्ट्र + ग्वृक् । करमहँ स्व सार्थे कन् इति ता।) स्वविष्येषः। इत्यमर-टीकासारसन्दरी। पाया धामका इति माधा। इति रत्नमाकाराजनिर्धयटादयः। करौन्दा इति करम्चा इति च भाषा। तत्पर्ध्यायः। क्रव्यापक-फकः २ खविषः ३ स्वयाः । इत्यमरः। २। १। १०॥ क्रव्यापकः ५ पाकपकः ६ क्रव्यापकः ० पाकक्रव्या-पकः ८ क्रव्यापक्रयाः १ र वनाक्रव्यः १० पक-कृष्यः १९ पाकपक्रव्यः १२ वनाक्यः १३ वका-क्रवः १४ पाकपक्रव्यः १२ वनाक्यः १३ वका-विसः १८ । इति तट्टीकायं सरतः। करमही १८ वनेक्रदा २० करास्तः २१। इति रत्नमाका।

करमई: २२ पाकिमई: २३ । तदालफलगुषा: । तिक्तलम् । चस्नलम् । दीपगलम् । दाइदाहलच् । तत्पक्रपलगुषाः । त्रिदीषण्यमगलम् । चर्यचि विषगाणितस् । इति राजनिर्धेग्टः ॥ पिपासा-गाणिलम् । चस्नलम् । विचिषक्तारिलम् । गुरुत्वस् । इति राजनस्वभः ॥ (यथा, वामटः । "गुरूत्वावीर्यं वातम्नं सरस् करमर्कम्" ॥) करमद्दी, स्ती, (करं सद्दातीति । कर् + सद् +

चिष् छोप्।) करमदैकटक्तः। इति रक्षमाला ॥ करमालः, पुं, (करः करिमुखः तदाकारा माला समूदः यस्य मेघस्य धूमस्य वा क्षमग्रः करि-मुख्यत् प्रसरतात् तथात्वम्।) खतमालः। धूमः। इति हेमचन्द्रः॥

करमाला, स्ती, (कराकुलीभिर्मालयेव जपनात् कर-रूपा माना। कराकुल्य मानीव वा।) करपर्व-रूपमाला। यथा,

"खनामिका चर्य पर्क किरिहाचितयं तथा।
तर्कनीमुक्षपर्यन्तं करमाला प्रकीर्तिता"।
इति सुखमाकातन्ते सामान्यविषयम्॥ ॥ ॥
"तर्कनी मध्यमानामा किन्छा चेति ताः क्रमात्।
तिखीऽशुल्यखिपर्काखो मध्यमा चेकपर्क्विका।
पर्कदयं मध्यमाया मेरुलेनीपकल्ययेत्"॥
इति शिवरइस्थीयं श्रिक्तिभिव्यम्॥ ॥ ॥
"खनामामूक्यमारभ्य किनछादिक्रभेख तु।
तर्कनीमध्यपर्यन्तमस्पर्कसु संज्येत्"॥
इति सनत्कुमारसंहितावचनं श्रिक्तीतरेषामस्वारिवययम्॥ ॥॥

"खनिमिकात्रयं पर्वं किनिछा च त्रिपर्विका।
मध्यमायाच त्रितयं तर्जनीमूलपर्विका।
करमाना समाखाता चारभानामिकान्तरात्।
तर्जन्यये तथा मध्ये यो जपेत् स तु पापद्यत्"॥
इति प्रक्तिविवये सुखमानातन्त्रम्॥ ॥ ॥ तथा।
"धनामामूनमारभा प्रादित्त्व्यक्रमेख तु।
मध्यमामूनपर्यंन्तं जपेदछसु पर्वस्"॥
इदमपि प्रक्तिविवये चछनारपरम्। इति प्रामारङ्ख्यम्॥

करमुक्तं, क्षी, (करेग सुदृष्टं धला भ्रमुं प्रति सुचते। कर + सुच् + कम्मेगि कः।) चस्त्रविश्वेषः। इति इनायुधः। वरकी भाषा इत्यादि भाषा॥

करमः, पं, (ज्ञञ्कर्यो + "ज्ञक्ति कडीत्यम्य्"। उवां । ४। ८२।) क्रमः। इत्यम्रटीकायां नीक्षकरातः॥ मिश्रिते चि। इति हमचन्द्रः॥

करम्मितः, चि, (करमः सिश्यखं जातोऽस्य। करम् + इत च्।) सिश्रितः । खचितः। इति चिकाख्योषः ॥ ("क्षितकवक्षकतापरिश्चीकनकोसकसक्यससीरे सधुकरिकरकरम्बितकोक्तिककूजितकुञ्जकुटीरे"॥ इति गीतगोविन्दः। १। १॥)

करमाः, पुं, (केन जर्तन रभाते मित्रीक्रियते। रिभ-धातोरनेकार्थलात् "खकत्तरि चेति" घण्। १११। १८। रमेरणव्किटोः। ७।१।६१। इति नुम्।) दिधिमित्रितशक्तः। इत्यमरः। २।८। ४८॥ (यथा ग्रतपथनाश्वाचे। २।५।२।४। "बतुमानिव यमान् हाला तानीवदीवोपतप्य तेषां करम्भपात्राणि कुर्त्वन्ति' । उदमञ्चः । यद्या, यत्रुर्व्वदे १६। २१।

"धानाः करमाः सक्तवः परिवापः पयोद्धि'। "करमाः उदमञ्जः। इति वेददीधितिः॥ स्टर्यवमात्रम्। यथा मनुः १२। ७६। "करमावालुकातापान् कुम्मीपाकांख दावणान्"

"करम्भवालुकातायान् कुम्भीयाकां खदाव्यान्"। करम्भवालुकातायान् करमीयैवैः सङ्घरा या वालुकाः तहत्तप्तवालुकादीन् इत्ययः ॥ मिन्नगन्धः। यथा भागवते ३। २६। ४५।

"करमापृतिसौरम्य शान्तोदयादिभिः एधक्। इत्थावयववैधन्याद् गन्ध एको विभिद्यते" ॥)

करमाकं, ज्ञी, (करमा एव खार्चे कन्।) करमाः। दक्षिसक्तवः। तत्पर्यायः। कर्कसारम् २। इति हारावजी।

करमा, खी, (केन जनेन रभाते सिखते इति। ष्ययता केन वायुना रभाते सिखीकियते नानामन्धी यसाः। रभेनीनार्थालात् क + रम + धण् + तुम् टाप् च।) प्रतावरी। प्रियषुष्टचः। इति राजनि-र्षेग्टः॥ (स्तनामस्थाता किन्दु देशोत्मना रमगी। सातु पूर्वप्रीयस्थाकोधनस्य पत्नी। यथा महा-भारते १। ८५। २२।

"खन्नोधनः खल कालिङ्गीं करम्भां नामोपयेसे। तस्यामस्य जज्जे देवातिधिः"॥)

करवरः, पुं, (करे रोहति कराकुलीभ्य उत्तवते इत्यर्थः। कर + वह + "इग्रुपधेति"। ३।१। १३८। कः।) नखः। इत्यमरः। १।६। ८३॥ (यथा खार्यासप्तप्रती १०। "धस्याः करवरू-खुख्तकाख-पटप्रकटनिर्मता दृष्टिः"॥)

करिंडः, स्त्री, (करस्य ऋिंडः करेग ऋिंड्यंस्य वा । करसम्पत् ।) करताली । इति त्रिकाग्रहश्चेमः ।

करवाणिका, स्त्री, (करं वजते। वज विंसादानयोः सञ्। करेश वास्यते वा। श्विजन्तादच इः ततः कन् +टाप्च।) करपाणिका। इत्यसरटीकायां भरतः॥

करवी, स्त्री, (कस्य वायोः रवी यत्र। गौरादिलात् सीष्।) कवरी। चित्रुपत्रम्। इति शब्दचित्रकां।

करवीरः, पुं, (करं वीरणति। वीर + विकालती + कर्म ख्यम्।) खड्गः। दैत्यविभेषः। इति मेदिनी । सम्मागम्। इति हेमचन्द्रः॥ ब्रह्मावर्त्ते दृष्टदती-गदीतीरे चन्द्रभेखरराजपुरम्। इति कालिका-पुराबे ८६ खध्यायः॥ (पन्नतिविभेषः। यथा, भागवते प्र!१६।२८।

"रवभपरेख पवनपारियाची दक्तिकोन कैकास करवीरौ प्रमायतौ"॥ नामविभेषः। यथा, महाभारते १। १५। १२। "करवीरः प्रध्यदंद्रो विल्वको विल्वपाखरः"॥

ख्द्यविशेषः। करवी इति भाषा॥ (यथा रामायंके ३।१७।१०।

"दाड़िमान् करवीरांच चश्रीकांक्तिककांक्तया"।) तत्पर्यायः । प्रतिहासः २ शतप्रासः ३वखातः ३ इयमारकः ५ । इत्यमरः ।२।८। ७६॥ प्रतीहासः